

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּ־יָהּ | אֲשֶׁר־אֵישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זִרְעוֹ דוֹר
 יִשְׁרִים יִכְרֹד: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמִדַת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלוּוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוּט לְזָכֹר
 עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִרְא נְכוֹן לְבֹ בַטַּח בְּיְהוָה: ח סָמוּךְ לְבֹ לֹא יִרְא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמִדַת לְעַד קָרְנוֹ תִרְוֹם בְּכָבוֹד:
 י רָשָׁע יִרְאֶה | וּכְעַם שִׁנּוּי יַחֲרֹק וְנַמְס תְּאוֹת רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּ־יָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְכֻרָד מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהִלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כְּלָגוּיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבֵּתִי לְשִׁבְתִּי: ו הַמְשִׁפִּילִי לְרֵאזוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים עַם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקָרַת הַפִּת
 אִם־הַבָּנִים שְׂמִחָה הַלְלוּ־יָהּ:

נקודות משיחות קודש – מזמור קיג מתוך "תהילות מנחם"

ב – יהי שם הוי' מבורך

ברכה מתוך דין קשה

ה. וענין זה קשור למ"ש בזהר "אחזיאו לי' בחלמא": דענין החלום הוא בעת השינה, שאז הוא העלם והסתלקות האור, שהו"ע הדין ד"מ"ב קשה". ויתרה מזו, כל ענין החלום הוא ל"חבר שני הפכים בנושא אחד. . . כאלו היו לאחדים. . . כי בשינה נסתלק מוח השכל המבחין, ולא נשאר רק כח המדמה, וכח המדמה יכול להרכיב ב' ענינים הפכים, כמו ספינה רצה באוויר"².

והכוונה בזה היא לגלות דרגת "בחי' החלום" שהיא נעלית ביותר "שרשו למעלה ויסודתו בהררי קדש עליון. . . בחי' עיגולים שאין בהם מעלה ומטה³, רק הכל בהשוואה אחת ובהתכללות והתאחדות כל הענינים בלי שום פירוד והתחלקות".

אלא שבחי' נעלית זו אינה יכולה להיות בגילוי למטה, כי כאן "הגילוי הוא בבחי' חכמה ודעת שהוא ע"פ קוין", שהם באופן של התחלקות, ורק ב"בחי' שינה והסתלקות המוחין בגלות. . . מתנוצץ ומאיר האור העליון והוא מסתתר ומתעלם כו".

ולכן גילוי הענין ד"מברך" – מ"ב ור"ך, שהוא חיבור ב' הפכים, נתגלה בחלום דוקא שהוא למעלה משניהם, ובכוחו לחברם יחד⁴. ויתירה מזו, כשם שהתוכן ד"מברך" נעשה ע"י

(1) ראה סה"מ ה'ש"ת ע' 6.

(2) ראה תו"א וישב כח, ג ואילך. ובכ"מ.

(3) ראה גם סה"מ תקס"ה ע' קפה.